

19 juli 2010

Laatste bericht.

Als je er voor staat lijkt een jaar behoorlijk lang maar nu is het nog maar twee dagen en dan zit het erop. Deze laatste weken zijn snel gegaan. Doordat ik nogal wat diensten had gedraaid heb ik mijn verlof overschot op gemaakt in Nederland dus als je me eind juni gezien hebt klopt dat maar toen moest ik nog terug voor de laatste drie weken. De laatste drie weken ,nog een paar dagdiensten gedaan, uitrusting inpakken en opsturen, VN uitrusting inleveren en een heleboel formulieren in vullen. Mijn bruine envelop die ik nodig heb om het land uit te kunnen heb ik in ieder geval binnen. Morgen nog een was draaien en mijn gedeelte van het huis schoonmaken en dan ben ik er klaar voor. Dinsdag ochtend 04.00 uur (LT) vertrek ik.

Wij, mijn gezin en ik, kunnen terug kijken op een bewogen maar goed jaar. Met veel ups maar ook de nodige downs. Gesteund door mensen om ons heen (verwacht en niet verwacht) zijn we er nu bijna door heen, nog twee dagen dan ben ik thuis en de 30ste komt als alles goed gaat Wouter thuis en zijn we als gezin weer compleet.

Terug kijkend op mijn uitzending heb ik een geweldige 8 maanden in Israel gehad en een iets mindere 4 maanden in Damascus. (minder flexibel mogelijkheden om te reizen) Toch ben ik ontzettend blij dat ik die vier maanden in Damascus mocht door brengen. Op deze manier heb ik ook de andere kant leren kennen. Zoals ik verteld had in een van mijn eerste berichten mocht ik over mijn werk niet of nauwelijks schrijven en zouden mijn berichten op een vakantie verslag lijken. Nou volgens mij is dat ook zo geweest. Hoewel ik veel gewerkt heb, heb ik mijn vrije tijd zo nuttig mogelijk besteed om te reizen en veel te zien van het Midden Oosten. Tevens waren er trainingen die meer op een dagje uit leken zoals de training op Mount Hermon en training Damascus vanuit Tiberias.

Lezers bedankt dat jullie als thuisfront mijn berichten wilde lezen en bovendien bedankt voor alle mail en post met wensen en medeleven.. Extra dank voor de gene die ons gezin gesteund hebben tijdens mijn afwezigheid met hun aanwezigheid, telefoontjes, kaartjes and mail. Zij, mijn gezin, hebben een zwaar jaar gehad met een extra zware staart nadat Wouter vertrokken was in maart.

Zoals ze hier zouden zeggen Inshallah! (als God het wil) zie ik jullie snel weer gezond en wel in Nederland

Gr Cees